

ΕΤΟΣ 57ον

3 Μαΐου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (2918)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΔΙΑΚΟΝΟΙ

Ἡ ἀλόκληρη ἡ προσφορά τῆς Ἐκκλησίας χαρακτηρίζεται ὡς ἔργο διακονίας γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς εἶπε ὅτι βρίσκεται ἀνάμεσά μας γιὰ νὰ μᾶς διακονήσῃ στὴ σωτηρία. Ὅπως ἀναφέρει ὁ Μέγας Βασίλειος στὴν εὐχή τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ Χριστὸς δὲν ἐκμεταλλεύθηκε τὴ θεϊκὴ του ιδιότητα, ὥστε νὰ ἐπιβληθεῖ καὶ νὰ ἐξουσιάσῃ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ταπεινώθηκε καὶ πῆρε μορφή ὑπηρετῆ. Ἐκανε ὑπακοὴ στό θέλημα τοῦ Πατέρα Του καὶ διακόνησε τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου μέχρι τοῦ σταυρικοῦ θανάτου.

Ὁ Κύριος ἔκανε αὐτὸ ἀφήνοντας ὑπόδειγμα γιὰ νὰ βαδίσουμε στ' ἀχνάρια τὰ δικά του, ὅπως μᾶς λέει ὁ ἀπ. Πέτρος (Πέτρ. 2,21). Ἔγινε ὑπόδειγμα ταπεινώσεως καὶ προσφορᾶς γιὰ νὰ γίνουμε κι ἐμεῖς διάκονοι τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τῶν συνανθρώπων μας.

Τὸ χάρισμα τῆς διακονίας στὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ εἶναι συνυφασμένο μὲ τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ἀνιδιοτελεῖα προσφορά. Εἶναι χάρισμα προτροπῆς γιὰ νὰ φροντίζουμε «τά τοῦ ἐτέρου ἕκαστος» (Α' Κορ. 10,24). Δηλαδή νὰ κοιτᾶμε τίς ἀνάγκες τοῦ πλησίον μας καὶ νὰ προσαρμόζουμε ἀνάλογα τὸ ἔργο καὶ τῆς δικῆς μας διακονίας καὶ προσφορᾶς.

Διακονία τοῦ θείου λόγου

Σὰν πρῶτο ἔργο προσφορᾶς καὶ ἀγάπης εἶναι ἡ διακονία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Προηγεῖται τῆς ὁποιασδήποτε ἄλλης προσφορᾶς (Πράξ. 6,2) γιατί ὁ ἄνθρωπος «δὲν ζεῖ μόνο μὲ ψωμί, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγο ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ» (Ματθ. 4,4). Ἐλλῆστε δὲν ἦταν ἡ ἐλλειψη τῆς ὑλικῆς τροφῆς ἡ αἰτία γιὰ νὰ ἔλθῃ ὁ Χριστὸς στὸν κόσμο, ἀλλὰ ἡ πνευματικὴ πείνα καὶ δίψα γιὰ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ γνώση τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὁ ἀκατάπαυστος ψυχικὸς πόνος τοῦ ἀνθρώπου γιὰ ἀληθινὴ δικαιοσύνη καὶ σωτηρία. Ἐπασχαν καὶ ἐξακολουθοῦν πολλοὶ νὰ πάσχουν, ἀπὸ «πνευματικὸ λιμό», ἀπὸ ἐλλειψη προσφορᾶς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. 5' 1-7)

Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσηκουσώμεθα. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχείᾳ, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

θείου λόγου καὶ πίστεως πνευματικῆς.

Ἡ πίστη πού μέσα της κρύβει τὴ φλόγα τῆς Πεντηκοστῆς, τὴ χάρις τοῦ Παρακλήτου, τὴ ἀρετὴ τοῦ Χριστοῦ, τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἀνασταίνει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ ἀπὸ τὴ νέκρωση καὶ τὴν τρέφει μὲ καθετὶ ἅγιο καὶ πνευματικὸ. Τὴ θερμαίνει καὶ τῆς δημιουργεῖ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνιότητος, τὴν προεκτείνει στὴ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, χωρὶς αὐταπάτες, χωρὶς ἀπατηλῆς προσδοκίας. Αὐτὴ τὴ δύναμη τῆς πίστεως μεταφέρει ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ ὅσοι καταθέτουν τὴν προσφορά τους στὸ πνευματικὸ αὐτὸ ἔργο εἶναι διάκονοι Θεοῦ, διάκονοι τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς δόξα τοῦ Παντοκράτορος καὶ πρὸς ψυχικὴ ἀγαθότητα τῶν πιστῶν.

Διακονία τῆς φιλιανθρωπίας

Ὡστόσο, ἡ ἀνάγκη ἐξυπηρέτησης τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τῶν πιστῶν τῆς πρώτης Ἐκκλησίας δὲν παραμελήθηκε ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους. Γιά νά μὴν ὑπάρχουν παράπονα καὶ γογγυσμοὶ ὅτι παραμελοῦνται μέλη τῆς Ἐκκλησίας (Πράξ. 6,1) οἱ Ἀπόστολοι εἶπαν στὴν ὁμήγυρη τῶν πιστῶν: «Φροντίστε νὰ ἐκλέξετε ἀνάμεσά σας ἐνάρετους ἄνδρες, γεμάτους ἀπὸ τὴ σοφία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Θά ὀρίσουμε αὐτούς γιά νὰ κάνουν αὐτὸ τὸ ἔργο» (στ. 3), δηλ. τὴ διακονία τῶν πιστῶν στὶς τράπεζες τῆς ἀγάπης. Καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐξέλεξε τοὺς πρώτους Διακόνους, ἑπτὰ ἁγίους ἄνδρες: τὸν Φίλιππο, τὸν Πρόχορο, τὸν Νικάνορα, τὸν Τίμωνα, τὸν Παρμενᾶ καὶ τὸν Νικόλαο, οἱ ὁποῖοι γιά πρώτη φορὰ ἔλαβαν τὸν πρῶτο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης.

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ὅταν οἱ μαθηταὶ ἐπληθύνοντο, ἄρχισαν παράπονα τῶν Ἑλληνιστῶν κατὰ τῶν Ἑβραίων, διότι παρημελοῦντο αἱ χῆραι τῶν κατὰ τὴν καθημερινὴν διανομὴν. Τότε οἱ δώδεκα προσκάλεσαν ὅλον τὸ σῶμα τῶν μαθητῶν καὶ εἶπαν, «Δὲν εἶναι σωστό νὰ ἀφήσωμεν ἑμεῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ὑπηρετοῦμε σὲ τραπέζια. Ἀναζητήσατε λοιπόν, ἀδελφοί, ἐπτά ἄνδρας μεταξύ σας πού νὰ χαίρουν καλῆς φήμης, πλήρεις ἀπὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ σοφίαν, τοὺς ὁποίους θὰ τοποθετήσωμεν εἰς τὸ ἔργον αὐτό, ἑμεῖς δὲ θὰ ἀφοσιωθοῦμε εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου». Αὐτὰ πού εἶπαν, ἄρσαν σ' ὅλους καὶ ἐδιάλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνδρα γεμάτον πίστιν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, καὶ τὸν Φίλιππον, τὸν Πρόχορον, τὸν Νικάνορα, τὸν Τίμωνα, τὸν Παρμενᾶν καὶ τὸν Νικόλαον, ὁ ὁποῖος ἦτο προσήλυτος ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν. Αὐτοὺς ἔφεραν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων οἱ ὁποῖοι προσευχήθηκαν καὶ ἔθεσαν ἐπάνω τοὺς τὰ χέρια. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διεδίδετο, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νύξανε πάρα πολὺ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ὑπήκουαν εἰς τὴν πίστιν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Σήμερα ζοῦμε σὲ μιὰ ἐποχὴ πού ὁ πολὺς κόσμος περιμένει, ἀλλὰ καὶ ἐνίστε ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἀπλώσει τὰ χέρια τῆς ἀκόμῃ περισσότερο στὴν ἀνθρώπινη φτώχεια καὶ τὸν ἀνθρώπινο πόνο. Νὰ γίνεῖ ἀκόμῃ πιὸ ζωντανὴ ἡ φιλιανθρωπία τῆς, γιατί ὁ πολὺς κόσμος αισθάνεται ἐγκατάλειψη ἀπὸ τίς ἀρχές καὶ τίς ἐξουσίες πού ἐπαγγέλλονται πρόνοια. Ἡ μεγάλη τους ἐλπίδα, ἡ μεγάλη τους μᾶνα εἶναι καὶ παραμένει ἡ Ἐκκλησία.

Ἄγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει ὅτι ὅσο πιὸ ἀπλόχερη εἶναι ἡ φιλιανθρωπικὴ διακονία, τόσο πιὸ πιστευτὴ θὰ γίνεῖ καὶ ἡ διακονία τῆς διάδοσης τοῦ θείου λόγου. Κι ἂν τὸ μήνυμα τῶν Μυροφόρων ἦταν ὅτι ὁ Χριστὸς «οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται» (δηλ. δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀλλὰ ἀναστήθηκε), τὸ μήνυμα τῆς φιλιανθρωπίας τῆς Ἐκκλησίας θὰ εἶναι γιὰ κάθε εὐεργετούμενο: «Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν», δηλ. ὁ Χριστὸς εἶναι ἐδῶ, ἀνάμεσά μας. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

3 Μαΐου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ)

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἐπὶ δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων, Πέτρου ἀρχιεπ.

Ἄργους, Θεοφάνους Περιθεωρίου (18' αἰ.).

Ἦχος: β' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Πράξ. στ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε' - ιστ' 8.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Μαΐου, Δ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα (Παραλύτου).

Ἀπόστολος: Πράξ. θ' 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ε' 1-15.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Α. ΨΑΡΙΑΝΟΥ (†), ΜΗΤΡ. ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (ΔΥΟ ΤΟΜΟΙ)

Α΄: Ὁμιλίες στίς ἀκίνητες ἑορτές τῆς Ἐκκλησίας

Β΄: Ὁμιλίες στίς κινητές ἑορτές τῆς Ἐκκλησίας

«Ὁ λόγος τοῦ αἰδίου Μητροπολίτου κυροῦ Διονυσίου, γιά τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ εἶναι πάντοτε μεστός, μεθοδικά ἀπλουστευμένος, ἀνάλαφρα δωρικός, ἀγιογραφικά θεμελιωμένος, ἀγιοπατερικά στοιχειοθετημένος, μαθητειακά κατανεμημένος καί πλουσιώτατος σέ ἐμβαθύνσεις, προσφέρεται γιά μελέτη, γιά οἰκοδομή, γιά καλούς προβληματισμούς καί πλούσιος σέ ὑλικό γιά τόν μελετητή ἱεροκῆρυκα. Ἐάν ὁ ἀναγνώστης ἐπιμένει στήν ἀνάγνωσι αὐτῶν τῶν κειμένων, τότε αἰσθάνεται τόν δυναμισμό καί τήν ἀπολυτότητα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἱεροῦ Ἀποστόλου Παύλου: “Ζῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἐνεργῆς καί τομώτερος...”».

Οἱ κηρύσσοντες τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ ἱερεῖς καί ἱεροκῆρυκες δύνανται νά ἀνεύρουν πλῆθος θεμάτων στά κηρυκτικά κείμενα τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου Διονυσίου καί ἐπ’ αὐτῶν νά οἰκοδομήσουν μέ ἀσφάλεια καί βεβαιότητα τό σύγχρονο καί ἐπίκαιρο κήρυγμά τους.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή
«Ταξιδεύοντας στόν κόσμο τοῦ βιβλίου».

Παρουσίαση ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας,
μέ τόν θεολόγο Θεοφάνη Δρακόπουλο.
Κάθε Κυριακή στίς 11:05.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιτοσιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκλησις τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm